

BIK (4) *sb m*

sg N bik (1). ◇ A bika (1). ◇ I biki(e)m (1). ◇ pl G bik(o)w (1).

Sł stp notuje w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przezvisko (albo wyzvisko) pogardliwe o różnych zastosowaniach i odcieniach znaczenia, zbliżone do: prożniak, nieuk (4) : KrowObr 242v; Co zá wyślugá będzie v tych Wángelikow? Ledwo fię przy nich żywi kilká młodych bikow. Prot B; Ty wiełz łam iák był przed tym/ [brzuch] iák bęben nádęty/ Ták iż bik miał weń kołácąc/ iáko łuk nápięty. PaxLiz C4.

Wyrażenie: »hardy bik«: A on vmyślne y łatwią rzecz zátрудniác będzie/ [...] Wyrzywáiąc dziwne Práwne Láćinłkie Terminy/ Ale muśiłz iuż ná łtronę pánie dułzko zniemi. Bo thu [tj. w dziele Groickiego] prołtak naydzie włzytko iuż Polłkiern ięzykiem/ Niebędzie łye przed twą mnołcią [!] kłániał hárdim bikiem. GroicPorzRej C3v.

KN